

BRACTWO COMUNIONE E LIBERAZIONE

STATUT

Tekst zaktualizowany o zmiany zatwierdzone
przez Dykasterię ds. Świeckich, Rodziny i Życia 8 września 2025 roku

BRACTWO COMUNIONE E LIBERAZIONE

STATUT

PROLOG

„Bractwo Comunione e Liberazione” – uznane przez Stolicę Apostolską w 1982 roku, któremu aż do swojej śmierci przewodniczył ksiądz Luigi Giussani – pragnie być świadomym, dojrzałym i zaangażowanym wyrazem charyzmatu, jakim Duch Święty obdarzył Kościół poprzez tegoż księdza Giussaniego, przeżywanego w doświadczeniu ruchu kościelnego Comunione e Liberazione (Komunia i Wyzwolenie).

Comunione e Liberazione sięga początkami roku 1954, kiedy to wychowany w tradycji ambrożyjskiej ksiądz Luigi Giussani, nauczyciel religii w liceum im. Giovnniego Bercheta w Mediolanie, rozpoczął działalność wychowawczą wśród młodych uczniów. Z biegiem lat, bez żadnego wcześniej ustalonego planu, doświadczenie Ruchu rozprzestrzeniło się najpierw we Włoszech, a potem w Europie i świecie, obejmując różne dziedziny życia społecznego, kulturalnego i obywatelskiego.

Jego głębokim sensem jest odwoływanie się do pamięci o Chrystusie, przeżywaney w codziennych okolicznościach życia jako odpowiedzialna droga do świętości, i ma za cel osiągnięcie dojrzałości w wierze przez mężczyzn i kobiety żyjących we współczesnym społeczeństwie.

Specyficzną naturę charyzmatu Comunione e Liberazione można opisać w następujący sposób:

- akcentowanie pamięci o Chrystusie, pojmowanej jako zaakceptowanie tych ożywczych czynników doświadczenia chrześcijańskiego, które dają początek prawdziwemu obrazowi człowieka;
- akcentowanie faktu, że pamięć o Chrystusie nie może zaistnieć inaczej jak tylko w doświadczeniu komunii;
- akcentowanie faktu, że pamięć o Chrystusie prowadzi niechybnie do powstania w społeczeństwie wspólnoty widzialnej i będącej propozycją.

Jako przykład dynamiki ważnej chrześcijańskiej metody Wcielenia Ruch zawsze dążył do realizacji swojego „katolickiego” i „misyjnego” powołania, angażując się w Kościele, z Kościołem i dla Kościoła, w posłuszeństwie papieżowi i biskupom oraz w dążeniu do jedności chrześcijan w każdym środowisku, co jest dla współczesnego człowieka znakiem zmartwychwstania Chrystusa.

„Bractwo jest figurą stabilności i pełni, jeśli chodzi o odpowiedzialność za doświadczenie, jakim jest życie Ruchu”¹.

¹ *Lettera di don Giussani inviata a tutti i nuovi iscritti alla Fraternità*, w: L. Giussani, *L'opera del movimento. La Fraternità di Comunione e Liberazione*, San Paolo, Cinisello Balsamo (MI) 2011, s. 250.

Art. 1

1. Bractwo Comunione e Liberazione jest powszechnym stowarzyszeniem wiernych, zrodzonym z charyzmatu przekazanego Kościołowi przez Ducha Świętego za pośrednictwem księdza Giussaniego, uznanym przez Stolicę Apostolską i posiadającym osobowość prawną zgodnie z kanonami 298-311 i 321-329 Kodeksu Prawa Kanonicznego, którego celem jest wychowanie człowieka do wiary i dawania chrześcijańskiego świadectwa w świecie.

2. Bractwo Comunione e Liberazione [zwane dalej Bractwem lub Stowarzyszeniem] ma siedzibę w Mediolanie przy Via Giuseppe De Notaris 50.

Art. 2

Bractwo ma na celu wspieranie i ożywianie zaangażowania osoby w doświadczenie chrześcijańskie, w świetle doświadczenia ruchu kościelnego Comunione e Liberazione, zgodnie z tradycją i nauczaniem Kościoła katolickiego, aby każdy mógł z czasem zrealizować swoją tożsamość i powołanie. Zaangażowanie to jest realizowane i wspierane w przeżywanej komunii, która czyni pamięć o Chrystusie codzienną, do tego stopnia przemieniając istnienie, iż oddziałuje ono we właściwy sposób i w stosownym czasie na całe społeczeństwo.

Art. 3

Zgodnie z tradycją i nauczaniem Kościoła katolickiego, pod kierownictwem papieża i biskupów, członkowie Bractwa uczestniczą w życiu Kościoła w swoich diecezjach i współpracują w dawaniu świadectwa chrześcijańskiego w każdym środowisku i warunkach życia.

Art. 4

1. W Bractwie podstawowymi wymiarami i inicjatywami wychowawczymi są:

- życie sakramentalne i modlitwa Liturgii Godzin w sposób proponowany przez Kościół;
- głoszenie i katecheza szeroko pojęta, w szczególności poprzez „Szkołę Wspólnoty”, czytanie i medytację Pisma Świętego, a także tekstów tradycji chrześcijańskiej i Urzędu Nauczycielskiego Kościoła;
- udział w rekolekcjach i dniach skupienia (Adwent, Wielki Post i coroczne rekolekcje), prowadzonych przez kapłanów wskazanych przez Diakonię Centralną;
- działalność kulturalna jako pogłębianie i publiczne wyrażanie własnej wiary za pomocą narzędzi proponowanych przez Bractwo;
- działalność charytatywna, będąca formą wychowania do bezinteresownej służby innym i zaangażowaniem społecznym poprzez regularny udział we wspólnotowych gestach charytatywnych;
- zaangażowanie misyjne, będące formą wychowania do zrozumienia katolicyzmu Kościoła;
- zaangażowanie w osobiste uczestnictwo w funduszu wspólnym Bractwa, będące formą wychowania do ubóstwa i świadectwem wspólnotowego podejścia do własnych dóbr.

Te wymiary i inicjatywy wychowawcze, z uwzględnieniem wskazań Diakonii Centralnej, stanowią drogę stałej formacji wszystkich członków, stosownie do wytycznych Dyrektorium.

2. Szkoła Wspólnoty stanowi podstawowe narzędzie utrzymywania systematycznej relacji z charyzmatem Ruchu. Polega ona na pracy osobistej i spotkaniach wspólnotowych odbywających się co dwa tygodnie lub co tydzień, podczas których rozważa się pisma księdza Giussaniego lub Magisterium Kościoła, zgodnie ze wskazaniami Diakonii Centralnej. Spotkania,

prowadzone przez Referenta miejsca lub osobę przez niego upoważnioną, obejmują pogłębienie tych tekstów, refleksję uczestników wynikającą z porównania z własnym doświadczeniem oraz podsumowanie dokonane przez osobę prowadzącą.

3. Referenci miejsca i osoby przez nich upoważnione są zobowiązani do uczestnictwa w okresowych spotkaniach formacyjnych proponowanych przez Diakonię Centralną z uwzględnieniem postanowień Dyrektorium.

Art. 5

1. Przynależność do Bractwa wynika z uznania, że charyzmat dany Kościołowi za pośrednictwem księdza Giussaniego i przeżywany zgodnie z doświadczeniem ruchu kościelnego Comunione e Liberazione stanowi dla życia dorosłego człowieka drogę do realizacji własnego powołania chrześcijańskiego, czyli autentyczny sposób pomocy w realizacji celu Kościoła: świętości w świecie.

2. Członkami Bractwa są osoby dorosłe – duchowni, zakonnicy lub świeccy – bez względu na płeć, które wstępują formalnie do Stowarzyszenia i których wniosek został przyjęty zgodnie z art. 7.

3. Wierny chrześcijanin niebędący katolikiem może uczestniczyć w życiu Stowarzyszenia i podejmować wszystkie obowiązki zgodne z własnym wyznaniem; nie może jednak pełnić funkcji kierowniczych ani mieć czynnego i biernego prawa wyborczego podczas Walnego Zebrania.

Art. 6

Od członków Bractwa wymaga się codziennego zaangażowania w życie wspólnotowe, które jest sposobem oddania się misji Kościoła i służbie Stowarzyszeniu w celu osiągnięcia jego celów statutowych.

Art. 7

1. Osoby pragnące przystąpić do Bractwa, po okresie należytego rozeznania, składają formalny wniosek do Przewodniczącego, deklarując, że podzielają cele Bractwa, zobowiązują się do przestrzegania jego Statutu i życia wszystkimi jego aspektami i wymiarami, w sposób zgodny z obowiązkami swojego stanu.

2. Wyrażają również zgodę, zgodnie z otrzymaną informacją, na przetwarzanie swoich danych osobowych.

3. Ze względu na charakter Stowarzyszenia wniosek o przystąpienie do Bractwa zakłada faktyczny udział w inicjatywach wychowawczych Bractwa.

4. Zgodnie z procedurami określonymi w Dyrektorium, wnioski o członkostwo muszą zostać zweryfikowane i potwierdzone przez Referenta danego terytorium. Następnie, w ciągu trzech miesięcy od ich otrzymania, Diakonia Centralna decyduje o ich przyjęciu. Członkostwo w Stowarzyszeniu rozpoczyna się od daty podjęcia tej decyzji.

5. Członek instytutu życia konsekrowanego lub stowarzyszenia życia apostołskiego może wstąpić do Bractwa dopiero po uzyskaniu pisemnej zgody swojego przełożonego.

Art. 8

1. Centralnymi organami Bractwa są Walne Zebranie, Diakonia Centralna, Komitet Wykonawczy i Przewodniczący.
2. Posiedzenia Diakonii i Komitetu Wykonawczego mogą odbywać się również w formie telekonferencji lub wideokonferencji na warunkach określonych w Dyrektorium. Zwołanie tych posiedzeń odbywa się za pomocą środków technicznych uznanych w praktyce prawnej, w trybie zwyczajnym co najmniej piętnaście dni przed posiedzeniem, a w nagłych przypadkach co najmniej trzy dni przed posiedzeniem.
3. Wszyscy członkowie Bractwa, którzy zostali przyjęci co najmniej rok przed datą ogłoszenia wyborów, posiadają w wyborach organów Bractwa, które odbywają się zgodnie z postanowieniami niniejszego Statutu i Dyrektorium, czynne prawo wyborcze w głosowaniu bezpośrednim lub pośrednim.
4. Stowarzyszenie popiera równy dostęp kobiet i mężczyzn do stanowisk wybieralnych.
5. Wszyscy członkowie Bractwa, którzy zostali zapisani co najmniej rok przed datą ogłoszenia wyborów, posiadają bierne prawo wyborcze w wyborach organów Bractwa, w granicach określonych w niniejszym Statucie i Dyrektorium.

Art. 9

1. Kadencja wszystkich poszczególnych organów władzy trwa pięć lat.
2. Ta sama osoba może pełnić funkcję w organach władzy przez maksymalnie dziesięć kolejnych lat.
3. Po upływie maksymalnego okresu dziesięciu lat ponowny wybór jest możliwy dopiero po upływie jednej kadencji.
4. Przepis poprzedniego ustępu nie ma zastosowania do osoby wybranej na Przewodniczącego, która może sprawować tę funkcję niezależnie od ilości lat pełnienia innego zadania w organach władzy.
5. Osoba, która pełniła funkcję Przewodniczącego przez maksymalnie dziesięć lat, nie może ponownie ubiegać się o to stanowisko; może natomiast pełnić inne funkcje w organach władzy dopiero po upływie dwóch kadencji związanych z tymi stanowiskami.

Art. 10

1. Komisja Wyborcza, wybrana przez Diakonię Centralną zgodnie z art. 15, ust. 2, lit. m, ma za zadanie nadzorować prawidłowy przebieg procedur wyborczych Stowarzyszenia oraz rozpatrywać ewentualne odwołania.
2. Komisja Wyborcza pełni swoją funkcję przez trzy lata.
3. Członkowie tej Komisji w trakcie swojej kadencji nie mogą pełnić żadnych funkcji w centralnych organach władzy Bractwa.

Art. 11

Na potrzeby wyborów delegatów do Walnego Zebrania Bractwo jest podzielone na okręgi wyborcze na bazie terytorialnej, utworzone z uwzględnieniem miejscowych uwarunkowań i liczby członków tam zamieszkujących. Podział ten, odpowiednio aktualizowany, jest uwzględniony w Dyrektorium i Regulaminie Walnego Zebrania zatwierdzonym przez Diakonię Centralną.

Art. 12

1. Przewodniczący ogłasza wybory delegatów do Walnego Zebrania co pięć lat, w liczbie jednego delegata na każde dwieście pięćdziesiąt osób zamieszkałych w każdym okręgu wyborczym, zaokrąglonej do najbliższej liczby całkowitej. Miejscem zamieszkania jest to, które zostało zadeklarowane przez członka sekretariatowi Bractwa.

2. W okręgach wyborczych liczących mniej niż dwieście pięćdziesiąt osób także wybiera się jednego delegata.

3. Wszyscy członkowie Bractwa, w swoim okręgu wyborczym, mają czynne i bierne prawo wyborcze w wyborach, o których mowa w niniejszym artykule, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 5.3.

4. Każdy wyborca może wybrać maksymalną liczbę kandydatów równą połowie liczby mandatów przypisanych do jego okręgu wyborczego, zaokrągloną w górę, gdy liczba mandatów jest nieparzysta.

5. Głosowanie jest wolne, tajne, równe, osobiste i niepodlegające delegowaniu.

6. Wybory delegatów do Walnego Zebrania mogą odbywać się przy osobistym stawiennictwie lub drogą elektroniczną, zgodnie z postanowieniami zawartymi w Dyrektorium i Regulaminie Walnego Zebrania, i mogą być poprzedzone w każdym okręgu wyborczym zebraniem członków tamże zamieszkałych, z uwzględnieniem, że jako miejsce zamieszkania rozumie się to, które zostało zadeklarowane przez członka sekretariatowi Bractwa.

Art. 13

1. Co pięć lat, po przeprowadzeniu wyborów, o których mowa w art. 12, Przewodniczący zwołuje Walne Zebranie w celu wykonania tego, o czym rozstrzyga art. 14.

2. W celu rozpatrzenia i podjęcia decyzji w sprawach szczególnie pilnych i ważnych dla życia Stowarzyszenia, w tym zmian Statutu i Dyrektorium, można ogłosić wybory delegatów i zwołać Nadzwyczajne Walne Zebranie.

Nadzwyczajne Walne Zebranie może zostać zwołane przez Przewodniczącego lub na wniosek bezwzględnej większości członków Diakonii Centralnej.

Art. 14

1. Walne Zebranie Bractwa składa się z delegatów wybranych zgodnie z art. 12 oraz wszystkich ustępujących członków Diakonii Centralnej. Posiedzenia i głosowania Walnego Zebrania odbywają się wyłącznie przy osobistym stawiennictwie.

2. Walne Zebranie:

- a) wybiera Przewodniczącego i piętnastu członków Diakonii Centralnej zgodnie z postanowieniami ustępów 3, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu;
- b) współdzieli i weryfikuje wspólną drogę Bractwa, chrześcijańskie doświadczenia jego członków i ich wspólnot na całym świecie, jeśli chodzi o wierność charyzmatowi i nauczaniu Kościoła oraz określa kierunki wychowawcze i misyjne na następne pięć lat;
- c) absolutną większością głosów obecnych podejmuje decyzje dotyczące zmian w Statucie, które podlegają zatwierdzeniu przez Stolicę Apostolską, oraz zatwierdza lub zmienia Dyrektorium.

3. Wybór Przewodniczącego odbywa się w głosowaniu tajnym. Aby posiedzenie, podczas którego odbywa się taki wybór, było ważne, musi być obecnych dwie trzecie członków Walnego Zebrania. Przewodniczący jest wybierany większością dwóch trzecich głosów obecnych. Po trzech bezskutecznych głosowaniach przechodzi się do głosowania na dwóch kandydatów, którzy uzyskali największą liczbę głosów. W wyborach tych wystarczy bezwzględna większość oddanych głosów. W wyborach tych bierne prawo wyborcze mają wszyscy członkowie Walnego Zebrania, z wyjątkiem ustępującego przewodniczącego, do którego mają zastosowanie ograniczenia określone w art. 9.

4. Walne Zebranie wybiera w głosowaniu tajnym piętnastu członków Centralnej Diakonii, spośród których co najmniej pięciu musi zamieszkiwać w co najmniej trzech krajach innych niż Włochy. W wyborach tych bierne prawo wyborcze mają wszyscy członkowie Walnego Zebrania, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w art. 9.

5. Posiedzeniom, podczas których odbywają się wybory, o których mowa w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu, przewodniczy członek Walnego Zebrania z najdłuższym stażem członkostwa w Stowarzyszeniu; kolejnym posiedzeniom przewodniczy Przewodniczący.

6. W wyborach piętnastu członków Centralnej Diakonii każdy członek Walnego Zebrania może wskazać maksymalnie 8 kandydatów.

7. Walne Zebranie zostaje rozwiązane po wykonaniu zadań określonych w niniejszym artykule. Jego członkowie nie podlegają ograniczeniom kadencji określonym w art. 9.

Art. 15

1. Diakonia Centralna Bractwa składa się z:

- a) Przewodniczącego;
- b) piętnastu członków wybranych przez Walne Zebranie, z których co najmniej pięciu zamieszkuje w co najmniej trzech krajach innych niż Włochy;
- c) pięciu członków dołączonych spośród osób należących do Bractwa od co najmniej roku;
- d) kapłana z Bractwa Misjonarzy św. Karola Boromeusza, osoby konsekrowanej z Instytutu Sióstr Miłości Miłosiernej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, dwojga świeckich ze Stowarzyszenia Memores Domini, wyznaczonych przez ich przełożonych spośród członków będących równocześnie członkami Bractwa.

2. Diakonia Centralna:

- a) sprawuje władzę nad Stowarzyszeniem;
- b) wspiera życie i działalność całego Bractwa;
- c) podejmuje inicjatywy i programy mające na celu zapewnienie rozwoju Bractwa i poszczególnych członków, zgodnie z wytycznymi wychowawczymi i misyjnymi określonymi przez Walne Zebranie;
- d) zarządza majątkiem Stowarzyszenia;
- e) może delegować niektóre z funkcji wymienionych w poprzednich punktach Komitetowi Wykonawczemu, określając treść, granice i ewentualne warunki wykonywania delegacji, wydając ewentualne wytyczne i zachowując zawsze prawo do podjęcia decyzji objętej delegacją;
- f) proponuje zmiany w Statucie i Dyrektorium, które przedstawia Walnemu Zebraniu do zatwierdzenia;

- g) zatwierdza Regulamin Walnego Zebrania i inne przepisy wykonawcze;
- h) zatwierdza zestawienie przewidywanych przychodów i rozchodów, rozliczenie końcowe Bractwa oraz związane z nim sprawozdanie;
- i) podejmuje decyzje w sprawie przyjęcia i wydalenia poszczególnych członków Bractwa;
- j) stwierdza i deklaruje stan trwałej przeszkody u Przewodniczącego;
- k) na wniosek Przewodniczącego dołącza członków, o których mowa w ust. 1 lit. c niniejszego artykułu;
- l) na wniosek Przewodniczącego wybiera spośród swoich członków Wiceprzewodniczącego i trzech członków Komitetu Wykonawczego, o których mowa w art. 17;
- m) na wniosek Przewodniczącego wybiera Sekretarza Generalnego, Skarbnika, Komisję Rewizyjną i członków Komisji Wyborczej, członków organu odpowiedzialnego za ochronę osób małoletnich lub bezradnych oraz innych ewentualnych komisji;
- n) jest konsultowana w sprawie utworzenia Rady Naczelnej [Consiglio di Presidenza] i informowana o jej składzie oraz pracach;
- o) może wyznaczyć, po odpowiednich konsultacjach i z uwzględnieniem wyborów Walnego Zebrania, Referentów dla poszczególnych terytoriów określonych przez nią samą. Określa ich zadania i konkretne obowiązki. Referenci ci wspierają działalność wychowawczą i misyjną wspólnot, czuwają nad przestrzeganiem Statutu i wdrażają decyzje Diakonii. Pełnią oni swoje funkcje do czasu, jaki Diakonia uzna za słuszny; przy wyznaczaniu Referentów Diakonia promuje wymianę osób pełniących te funkcje;
- p) przedstawia Przewodniczącemu opinię w sprawie ewentualnego wyznaczenia Referentów dla różnych środowisk wychowawczych i misyjnych (szkoły, uniwersytety, miejsca pracy, kultura, działalność charytatywna i misja), którzy pełnią swoje funkcje do czasu, jaki Przewodniczący uzna za słuszny, w każdym razie nie dłużej niż do końca kadencji Przewodniczącego, który ich zaproponował. Wspomniani Referenci zabiegają o to, aby w tych środowiskach postępowało się zgodnie z charyzmatem Stowarzyszenia, przestrzegając Statutu i wskazań Diakonii.

3. W przypadku śmierci, zrzeczenia się, wydalenia lub zaistnienia trwałej przeszkody u członka, o którym mowa w ust. 1 lit. b niniejszego artykułu, jego miejsce zajmuje pierwszy z niewybranych, który pełni tę funkcję do końca kadencji zastępowanej przez niego osoby.

4. W przypadku śmierci, zrzeczenia się, wydalenia lub zaistnienia trwałej przeszkody u członka, o którym mowa w ust. 1 lit. c niniejszego artykułu, na wniosek Przewodniczącego Diakonia Centralna dołącza innego członka, który pełni swoją funkcję do końca kadencji zastępowanej przez niego osoby.

5. Aby posiedzenia Diakonii Centralnej były ważne, musi być obecna, ewentualnie również za pośrednictwem łącza telekomunikacyjnego, bezwzględna większość jej członków. Do podjęcia uchwał przez Diakonię Centralną wymagana jest bezwzględna większość głosów obecnych, z wyjątkiem spraw, o których mowa w ust. 2 lit. e, f, g, j, k, l, o niniejszego artykułu, w przypadku których wymagana jest kwalifikowana większość 2/3 obecnych.

6. Głosowania dotyczące osób są tajne.

7. Diakonia Centralna zbiera się z częstotliwością odpowiednią do potrzeb Stowarzyszenia i jego członków, w celu wykonywania funkcji powierzonych jej statutowo, jednakże przynajmniej cztery razy w roku. Zostaje zwołana przez Przewodniczącego lub na pisemny wniosek bezwzględnej większości członków tejże Diakonii.

Art. 16

1. Przewodniczący jest wybierany przez Walne Zebranie zgodnie z art. 14 ust. 3.

2. Przewodniczący:

- a) kieruje życiem i działaniami całego Bractwa, w komunii z innymi członkami Diakonii Centralnej i w duchu służby;
- b) przedstawia Diakonii Centralnej oraz, w sprawach i w granicach odpowiednich upoważnień, Komitetowi Wykonawczemu inicjatywy i programy mające na celu zapewnienie rozwoju Bractwa, poszczególnych wspólnot i wszystkich jego członków;
- c) koordynuje i zabiega o uporządkowany i prawidłowy rozwój instytucjonalnych działań Bractwa;
- d) zabiega o wykonanie uchwał Walnego Zebrania, Diakonii Centralnej i Komitetu Wykonawczego;
- e) zwołuje i przewodniczy posiedzeniom Walnego Zebrania, Diakonii Centralnej, Rady Naczelnej i Komitetu Wykonawczego;
- f) reprezentuje Stowarzyszenie we wszystkich sprawach kościelnych;
- g) w razie konieczności i w nagłych przypadkach podejmuje działania w sprawach należących do kompetencji Diakonii Centralnej i tych delegowanych Komitetowi Wykonawczemu, przedkładając je do rozpatrzenia tymże organom kolegialnym na najbliższym posiedzeniu;
- h) przedstawia Diakonii Centralnej kandydatów na Wiceprzewodniczącego, Skarbnika, Sekretarza Generalnego, Komisji Rewizyjnej, członków Komitetu Wykonawczego i członków komisji;
- i) przedstawia Diakonii Centralnej pięć nazwisk osób do dołączenia, zgodnie z postanowieniami art. 15 ust. 1 lit. c i ust. 2 lit. k;
- j) po wysłuchaniu zdania Diakonii Centralnej mianuje kapłana, który pełni posługę zgodnie z prawem, na Doradcę Duchowego Bractwa;
- k) po wysłuchaniu zdania Diakonii Centralnej może mianować Referentów dla różnych środowisk, o których mowa w art. 15, ust. 2 lit. p;

- l) informuje Diakonię Centralną o członkach tworzących Radę Naczelną i o jej aktywności.

Art. 17

1. Komitet Wykonawczy składa się z:

- a) Przewodniczącego;
- b) Wiceprzewodniczącego;
- c) trzech innych członków, wybranych przez Diakonię Centralną spośród jej członków.

2. Komitet Wykonawczy pełni funkcje zlecone mu przez Diakonię Centralną zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. e.

3. Do zatwierdzenia uchwał Komitetu Wykonawczego wymagana jest bezwzględna większość głosów jego członków.

4. Komitet Wykonawczy zbiera się z częstotliwością odpowiednią do wykonywania zleconych mu zadań. Zostaje zwołany przez Przewodniczącego lub na pisemny wniosek bezwzględnej większości jego członków. Przewodniczy mu Przewodniczący.

Art. 18

1. Przewodniczący, po wysłuchaniu zdania Diakonii Centralnej, może podjąć decyzję o utworzeniu Rady Naczelnej.

2. Rada ta pełni funkcję wyłącznie doradczą i składa się z członków mianowanych przez Przewodniczącego, po powiadomieniu Diakonii Centralnej, oraz z członków Komitetu Wykonawczego.

3. Rada Naczelna i jej członkowie pełnią swoje funkcje do czasu, jaki Przewodniczący uzna za słuszny; w każdym razie nie dłużej niż do końca kadencji Przewodniczącego, który ich mianował.

Art. 19

1. Wiceprzewodniczący jest wybierany na wniosek Przewodniczącego przez Diakonię Centralną spośród jej członków.

2. W przypadku nieobecności lub czasowej przeszkody w pełnieniu funkcji przez Przewodniczącego Wiceprzewodniczący zastępuje go w wykonywaniu jego funkcji.

3. W przypadku śmierci, zrzeczenia się, wydalenia lub zaistnienia trwałej przeszkody u Przewodniczącego, które nastąpią w ciągu trzydziestu sześciu miesięcy od rozpoczęcia jego kadencji, Wiceprzewodniczący zastępuje go *ad interim* i zwołuje w trybie nadzwyczajnym w ciągu dziewięćdziesięciu dni nowe Walne Zebranie, zgodnie z postanowieniami artykułów 12, 13 i 14. Walne Zebranie wybiera nowego Przewodniczącego i nową Diakonię Centralną na pięcioletnią kadencję.

4. W przypadku śmierci, zrzeczenia się, wydalenia lub zaistnienia trwałej przeszkody u Przewodniczącego, które nastąpią po upływie trzydziestu sześciu miesięcy od rozpoczęcia jego ka-

dencji, Wiceprzewodniczący zostaje Przewodniczącym do końca kadencji poprzedniego Przewodniczącego.

5. Wiceprzewodniczący jest z urzędu członkiem Komitetu Wykonawczego.

Art. 20

1. Sekretarz Generalny jest wybierany na wniosek Przewodniczącego przez Diakonię Centralną.

2. Zgodnie z wytycznymi Diakonii Centralnej i Przewodniczącego Sekretarz Generalny:

- a) dba o staranne sporządzanie protokołów z posiedzenia Diakonii Centralnej, Rady Naczelnej, jeśli została powołana, oraz Komitetu Wykonawczego i przedkłada je do zatwierdzenia tymże organom kolegialnemu na zakończenie posiedzenia lub najpóźniej na następnym posiedzeniu;
- b) przechowuje i aktualizuje księgę członków;
- c) troszczy się o archiwum Bractwa;
- d) dba o oficjalną korespondencję Bractwa.

3. Sekretarz Generalny uczestniczy w posiedzeniach organów Bractwa w zakresie swoich kompetencji i bez prawa głosu.

Art. 21

1. Reprezentantem prawnym w sprawach cywilnych jest Skarbnik, który jest wybierany na wniosek Przewodniczącego przez Diakonię Centralną.

2. Skarbnik przygotowuje zestawienie przewidywanych przychodów i rozchodów, rozliczenie końcowe i związane z nim sprawozdanie, które po uzyskaniu zgody Komisji Rewizyjnej przedkłada do zatwierdzenia Diakonii Centralnej.

3. Skarbnik uczestniczy w posiedzeniach organów Bractwa w zakresie swoich kompetencji i bez prawa głosu.

4. Przewodniczący, po wysłuchaniu zdania Diakonii Centralnej, może wyznaczyć *ad acta* osobę do reprezentowania Bractwa w sprawach cywilnych w szczególnych i konkretnych przypadkach.

5. Reprezentacja prawna Bractwa w sprawach kościelnych należy do Przewodniczącego.

Art. 22

1. Przewodniczący, po wysłuchaniu zdania Diakonii Centralnej, mianuje kapłana na Doradcę Duchowego Bractwa, za uprzednią zgodą jego Ordynariusza (por. kan. 324 §2).

2. Doradca Duchowy czuwa i zapewnia, żeby życie wewnątrz Bractwa oraz jego działalność wychowawcza i apostołska były zgodne z wiarą, moralnością i dyscypliną Kościoła.

3. Doradca Duchowy może zostać upoważniony przez Przewodniczącego Bractwa do utrzymywania kontaktów ze Stolicą Apostolską w odniesieniu do spraw pojedynczych i szczególnych.

4. Doradca Duchowy uczestniczy jako słuchacz w posiedzeniach Walnego Zebrania i Diakonii Centralnej bez prawa głosu.

5. Kadencja Doradcy Duchowego trwa pięć lat i może być odnawiana.

Art. 23

W podejmowaniu działań instytucjonalnych Bractwo troszczy się o to, żeby postępować zgodnie z wytycznymi właściwych władz kościelnych i w harmonii z nimi. W pierwszej kolejności oferuje im współpracę członków Bractwa.

Art. 24

Bractwo angażuje się w zapobieganie nadużyciom i w poszanowanie godności ludzkiej.

W tym celu publikuje własny Regulamin zatwierdzony przez Diakonię Centralną i powołuje organ ds. ochrony osób małoletnich lub bezradnych.

Art. 25

W celu utworzenia własnego majątku Bractwo pozyskuje środki poprzez składki, które członkowie zobowiązują się wpłacać regularnie, a także poprzez okazjonalne zapisy, ofiary i darowizny, również od osób trzecich, posiadając prawo do nabywania, alienowania i zarządzania tym majątkiem zgodnie z prawem kanonicznym i cywilnym.

Art. 26

Stowarzyszenie może podejmować bezpośrednio działania, które uważa za zgodne ze swoją naturą i przydatne do realizacji swoich celów statutowych. Na tych samych warunkach Stowarzyszenie może ponadto wspierać i promować, również finansowo, działania podejmowane przez osoby trzecie.

Art. 27

Stowarzyszenie nie ponosi odpowiedzialności za inicjatywy podejmowane przez swoich członków na jakimkolwiek szczeblu, chyba że Diakonia Centralna zatwierdziła je wyraźną i specjalną uchwałą.

Art. 28

W przypadku rezygnacji członka z przynależności do Bractwa lub ze stanowiska statutowego musi on zwrócić się do Przewodniczącego z pisemnym uzasadnieniem swojej decyzji. Rezygnacja musi zostać przyjęta lub odrzucona przez Diakonię Centralną w ciągu trzech miesięcy od jej złożenia i zakomunikowana na piśmie zainteresowanej osobie.

Art. 29

1. Z Bractwa może zostać wydalony ten, kto przez pięć lat nie wnosi żadnego wkładu w życie stowarzyszenia, kto dopuściłby się poważnych zachowań sprzecznych z nauką i dyscypliną Kościoła katolickiego, godnością osób lub dobrym imieniem Bractwa, lub też poważnych naruszeń Regulaminu ochrony osób małoletnich lub bezradnych.

2. W takim przypadku na wniosek Przewodniczącego Diakonia Centralna – po upewnieniu się z braterską troską co do okoliczności przypadku, z zastrzeżeniem prawa członka do wysłuchania i obrony – podejmuje decyzję w tajnym głosowaniu. Decyzja musi zostać zakomunikowana zainteresowanemu na piśmie.

Art. 30

1. Szczegółowy sposób zastosowania niniejszego Statutu określi zatwierdzone przez Walne Zebranie Dyrektorium.
2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym Statucie mają zastosowanie odnośne przepisy prawa kanonicznego.

Art. 31

Jeśli z jakiegokolwiek powodu instytucja ta będzie musiała się rozwiązać albo z przyczyn wynikających z obowiązujących przepisów prawa nie będzie w stanie zachować całości lub części uprawnień do swojego majątku, majątek ten lub jego część zostanie przekazany kościelnej osobie prawnej Memores Domini, uznanej dekretem Pontificium Consilium pro Laicis z dnia 8 grudnia 1988 roku lub, w przypadku niemożności jego przyjęcia, innej instytucji wyznaczonej przez Diakonię Centralną. W takim przypadku wymagana będzie kwalifikowana większość 2/3 obecnych członków.

